

PÍSEŇ 0537

Samému Bohu sláva, čest

Nikolaus Decius 1522

1. Sa - mé - mu Bo - hu slá - va, čest bu - diž za mi - lost je - ho,
kte - rá nám v Kri - stu dá - na jest, již se ne - boj - me zlé - ho;

Bůh ho - tov jest nás spa - si - ti, nám vždy - cky do - bře

či - ni - ti. Ve - leb - me jej s ra - do --- stí!

2. Ovšem velebíme, ctíme tebe, Otče, s radostí:
nebo že panuješ, víme, s dobrotou a s moudrostí.
Přenesmírná tvá moc, Pane; co ty kdy díš, vše se stane.
Blaze nám, že tys náš Pán!
3. Ó Kriste, Synu jediný Boha Otce věčného,
jenž uvalil na tě viny všeho lidu hříšného!
Ó Beránku Boží, tichý, sejmiž i z nás naše hříchy!
Smiluj se nade všemi!
4. Ó Duchu svatý, mocí svou řiď a ved' nás v každý čas
k službě, k nížto smrtí trpkou Kristus Pán vykoupil nás.
Na tvou pomoc spoléháme, těš a stravuj nás, žádáme,
na tebe se spouštíme.

N.Decius, 1636, 1659